

Altsaa naar en sandhedskjærlig Mand siger: Efter de Dplysninger, der nu foreligge, maa jeg forandre den Mening, jeg tidligere har havt, saa er det ikke Noget, der svækker, men snarere styrker hans Vidnesbyrd. Men dertil kommer nu, at der aldeles ingen Grund er til at tale om en saadan Meningsforandring hos min ærede Kollega; saaledes som Sagen dengang forelaae, var der ikke nogensomhelst Opfordring til at danne sig en Mening om dette Spørgsmaal, og det af den ligefremme Marsag, at der, saaledes som jeg mangen Gang har sagt, aldeles ikke var under Tvæstion, om Linien skulde føres til Strib, idet der, saaledes som Forslaget først forelagdes af min ærede Formand, ikke var Spørgsmaal om at føre den til Fredericia; det hele Spørgsmaal om Strib er opstaaet efter den Tid. Hvad mig personlig angaaer, saa er det ganske vist, at jeg dengang erklærede mig for den ene af de her omdebatterede Linier, der fører til Fredericia, og jeg vil meget gjerne tilføie, at jeg havde en dunkel Tanke om, at det vilde være rigtigere at føre Linien til Strib; men selv om jeg da havde overseet det — paa en Tid, da hele Sagen forelaae Landstthinget kun i nogle faa Dage og lige med Sessionens Slutning — saa kunde man sige, at jeg skulde have havt et større Fremshyn, men man kan ikke sige, at der fra min Side foreligger Noget, som i mindste Maade har at gjøre med Brud paa Overenskomsten. Jeg har albrig betragtet Spørgsmaalet om Middelfart som en Deel af den i sin Tid indgaaede Overenskomst; det er, jeg maa atter sige det, blevet hemegnet til de Punkter, hvorom der ikke var nogen Tvist, og hvorom der altsaa ikke var Anledning til nogen Mægling; men dertil kommer, at paa den Tid manglede der fuldkommen Visshed om Praktikabiliteten af Overfarten ved Strib, ligesom jeg ogsaa havde store Tvivl, om det gik an at føre Jernbanen ned fra Høiderne ved Strib; jeg havde albrig været der, men jeg havde seet, at Strib laae lige ved Stranden, omgivet af større Høider. Det Første, som jeg fik Leilighed til at bede Indenrigsministeren om, var derfor, at disse to Spørgsmaal maatte blive undersøgte. Selv derfor om jeg dengang havde havt en langt klarere Forestilling om, at Fredericia i sin

Konsekvents maatte medføre Strib, saa vilde det have været ubesindigt og letfindigt at kaste et saadant Spørgsmaal ind lige i Slutningen af den hele Forhandling og paa en Tid, da Landstthinget havde viist den Resignation, aldeles ikke at oplaste nye Spørgsmaal. I det daværende Lovforslag var der, som sagt, Ting, hvorom der var Tvist, det var om det hele Terrain, der ligger Sønden for Aarhus, og det er mellem de stridende Meninger derom, at der har været mæglet, hvorimod det hele Spørgsmaal om Strib aldeles ikke har foreligget, og jeg kan derfor ikke skjønne, hvorledes det kan betragtes som et Led i Overenskomsten, at Linien skulde føres til Middelfart, da der derom aldeles ikke har været eller kunde være deelte Meninger, eftersom Sagen dengang forelaae.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Det er ikke usædvanligt — det har høndet mig tidligere — at naar man ikke kan anføre Noget mod mine Grunde, saa angriber man min Stemme — ja, man har endogsaa ved flige Leiligheder angrebet mit Blif. Jeg troer nu, at Spørgsmaalet om min Stemme egentlig ikke vedrører denne Sag; en Stemme har den Egenstaa, en anden Stemme en anden Egenstaa; Ens Stemme, og det er maaffee Tilfældet med min, kan være for følelsesfuld, medens en Andens Stemme har noget Indvædt — enhver Sugl synger med sit Næb, men det er i ethvert Fald vist, at vore Stemmers Bestaaenhed har Intet med Forhandlingen her at gjøre — Bestaaenheden af min Stemme vedkommer sandelig ikke det Spørgsmaal, om man bør foretrække Overfarten mellem Strib og Fredericia for Overfarten mellem Middelfart og Snoghøi. Der er ogsaa en Ting, som jeg maa beklage mig over, og det er, at den ærede næstsidste Taler satte den Benævnelse, jeg havde tilladt mig at bruge om den vigtigste jydste Udførselsartikel, i umiddelbar Forbindelse med mit Navn; det var ikke smagsfuldt, at han talte om Udførselen af de „ærede“ jydste Stude og saa umiddelbar derefter om den „ærede“ Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet; det er vel steet af Uagtsomhed, men smagsfuldt var det ikke.